

ת"פ 48443/09/13 - מדינת ישראל נגד יוסף זהדה, עאדל סלואדי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 48443-09-13 מדינת ישראל נ' זהדה(עציר) ואח'

בפני	כב' השופטת שירלי רנר
המאשימה	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
	ע"י ב"כ עו"ד חיים פס
נגד	
הנאשמים	1. יוסף זהדה (עציר)
	באמצעות הסניגוריה הציבורית
	ע"י ב"כ עו"ד נאיל זחאלקה
	2. עאדל סלואדי (עציר)
	באמצעות הסניגוריה הציבורית
	ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של חבלה בנסיבות מחמירות, ניסיון להדחה בעדות בנסיבות מחמירות, והתפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה.

כמפורט בכתב האישום הרקע למעשים המיוחסים לנאשמים טמון באירוע פלילי אחר שקדם להם.

2. ביום 17.7.13 הותקף ונשדד בבניין ברח' בן מימון 24 בירושלים אדם אשר שימש כשומר במקום. בהודעות שנגבו ממנו במשטרה הוא מסר כי האדם שתקף ושדד אותו הוא מחמוד זהדה אשר עבד לפניו כשומר בבניין ופוטר מעבודתו. בתום חקירה הועמד מחמוד זהדה לדין בבית המשפט המחוזי בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והתפרצות לבניין שאינו מגורים, וביום 8.8.13 הוארך מעצרו עד לתום ההליכים.

על פי כתב האישום האירוע נשוא כתב האישום התרחש על מנת למנוע את עדותו של השומר שהותקף במשפטו של מחמוד זהדה.

3. כנגד שני מעורבים נוספים באירוע נשוא כתב האישום, עומר זבלח ומוחמד אבו אלחלאווה, הוגש כתב אישום נפרד, והם הודו בו במסגרת הסדר טעון. במרכז המחלוקת בתיק זה המשקל שיש לייחס להודעותיהם במשטרה ולעדויותיהם של עומר זבלח ומוחמד אבו אלחלאווה במשפטם של הנאשמים.

כתב האישום

4. עומר זבלח ונאשם 1 הם אחייניו של מחמוד זהדה.

על פי כתב האישום בתאריך שאינו ידוע, כשבועיים לפני 2.9.13, קשרו הנאשמים, עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה קשר להגיע לבניין ברח' מימון 24, לכפות את השומר אשר סברו כי עובד בבניין בידיו וברגליו, להכותו ולגרום לו חבלה חמורה בכדי שלא יהא ביכולתו להעיד במשפטו של מחמוד זהדה.

במסגרת הקשר ולשם קידומו הצטייד נאשם 1 מבעוד מועד בארבעה כסויי פנים, ארבע זוגות של כפפות גומי חד-פעמיות, סרט דביק ומספר פנסים.

5. ביום 2.9.13 בשעה 00:00 הגיעו הנאשמים, עומד זבלח ומוחמד אלחלאווה אל הבית ברח' בן מימון במכוניתו של עומר זבלח. הארבעה נכנסו לבניין כשהם עוטים כפפות על ידיהם וכסויים על פניהם ובקומה השלישית של הבניין באחד החדרים מצאו את השומר ישן על מזרון שהיה מונח על הרצפה. הם סברו בטעות כי מדובר באותו שומר שאמור להעיד כנגד מחמוד זהדה.

הארבעה ניגשו אל השומר, אחזו בידיו וברגליו והחלו קושרים אותם באמצעות סרט דביק וכבל חשמלי. כשהתעורר והחל לצעוק התיישב עומר זבלח על חזהו וסתם את פיו באמצעות ידו. לאחר שהצליחו לקשור אותו תחב עומר זבלח לפיו של השומר גרביים שהיו מונחות במקום ולאחר מכן הדביק על פיו ומסביב לצווארו סרט דביק.

בשלב מסוים יצא נאשם 1 מהבנין וחזר לרכב כדי לשמש כתצפיתן. מוחמד אלחלאווה חיטט בחפציו של השומר ונטל משם טלפון נייד וכן את דרכונו של השומר.

6. בעוד השומר שוכב על המזרון כשהוא כפות בידיו וברגליו ופניו כלפי המזרון, אחז עומר זבלח בפנל עשוי מאבן-שיש באורך של כ-1 מטר שמצא במקום, והכה באמצעותו בחוזקה בראשו של השומר. כתוצאה מעוצמת המכה נשברה אבן השיש. עומר זבלח הוסיף והכה את השומר בראשו באמצעות אבן השיש פעם נוספת ושוב כתוצאה מעוצמת המכה נשברה חתיכה נוספת מאבן השיש.

בשלב זה אמר הנאשם 2 לעומר זבלח כי אם לא יפסיק להכות את השומר, השומר ימות אך עומר זבלח שב והכה בראשו של השומר באמצעות אבן השיש בפעם השלישית. כתוצאה מעוצמת המכה, שוב נשברה חתיכה נוספת מאבן השיש. לאחר מכן קפץ עומר פעמיים עם שתי רגליו על ראשו של השומר.

7. לאחר מכן עזב נאשם 2 יחד עם עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה את הבנין והם הצטרפו לנאשם 1 אשר המתין ליד הרכב. הארבעה נמלטו מהמקום ברכב כשהם מותירים את השומר שוכב כפות וחבול באורך קשה. השומר פונה לקבלת

טיפול רפואי רק בשעה 07.00 לערך כאשר הגיעו עובדים לבנין.

כתוצאה ממעשיהם של הארבעה, נגרמה לשומר פגיעה מוחית חריפה וכן פגיעות קשות בלב ובריאות. השומר אושפז במחלקת טיפול נמרץ, נותח ונותר חסר הכרה.

התשובה לכתב האישום

8. בתשובתו לכתב האישום הכחיש הנאשם 1 קשירת כל קשר כנטען. עם זאת, אישר כי היה באחד הימים עם עומר זבלח ועם שניים נוספים שאינם מוכרים לו, כאשר עומר ביקש ממנו כי יתלווה אליו שכן רצה לגבות כסף עבור הדוד. הנאשם 1 לא עלה עם עומר ועם שני האחרים, אשר לא עטו כפפות וכיסויים על פניהם, אלא נשאר באותו מקרה ברכב עד אשר האחרים חזרו אליו ולאחר מכן החזירו אותו הביתה.

בתשובתו לכתב האישום הנאשם 2 הכחיש הכל. הוא הכחיש את נוכחותו במקום, הכחיש כי היה חלק מהאירוע המתואר בכתב האישום ולגירסתו כלל אינו יודע כיצד התגלגל שמו לארוע.

הראיות

עומר זבלח

9. עומר זבלח נעצר ראשון. המשטרה הגיעה אליו בעקבות טביעות האצבע שלו שנמצאו על לוח השיש באמצעות הכה בשומר (ר' ת/31). בעדותו הראשונה במשטרה הוא הכחיש כל קשר לאירוע (ת/1). לאחר חקירתו הראשונה הוא הוכנס לתא עם מדובבים ושם החל לספר את שהתרחש - המניע למעשה, המעשה עצמו וחלקיהם של האחרים בו (תמלול החקירה ת/11).

לאחר שהותו בתא עם המדובבים הוא נחקר 6 פעמים נוספות, ואז הודה במיוחס לו וגם הפליל את מוחמד אלחלאווה ואת הנאשמים.

בעדותו בבית המשפט אמר עומר זבלח כי אינו זוכר דבר, כי היה עימו במקום רק מוחמד אלחלאווה (עמ' 27) וטען שהופעלו עליו לחץ ואיומים מצד החוקרים (עמ' 30-31). עוד טען כי הפליל את נאשם 1 "כי יש בעיה בינינו" (עמ' 36) וכי הפליל את נאשם 2 מאחר והוא חבר של הנאשם 1 (עמ' 37).

לנוכח הסתירות המהותיות בין עדותו בבית המשפט ובמשטרה הוא הוכרז כעד עויין, והותרה הגשת כל אמירותיו - חקירותיו במשטרה (ת/1-7), דו"ח ביצוע העימות בינו לבין נאשם 1 (ת/8), דו"ח הובלה והצבעה (ת/9) ותמלולי הקלטות השיחות בינו לבין המדובבים (ת/10-14), לפי סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

מוחמד אלחלאווה

10. מוחמד אלחלאווה נחקר פעמיים הודה במעורבותו והפליל גם הוא בעדותו את שני הנאשמים (ת/15 ו-ת/17).

בעדותו בבית המשפט אמר כי רק הוא ועומר זבלח הלכו למקום וכי אינו זוכר דבר (91-92; 99). עוד הכחיש את כל מה שאמר במשטרה ולעדויות אם אמר משהוא הרי שהיה זה מפחד מהחוקר (97; 105; 108). כשעומת על ידי ב"כ הנאשם 1 כי חקירותיו מוקלטות העיד כי סיכם עם עומר זבלח לשקר לרשויות החוק (112). בחקירתו החוזרת העיד כי סיכם עם עומר על גירסת ההפללה בגלל סכסוך בין עומר זבלח לנאשם 1, ואילו לגבי הנאשם 2 כך סוכם מאחר והוא חבר של הנאשם 1 (עמ' 130).

גם עד זה הוכרז כעד עויין והותרה הגשת אמירותיו במשטרה - חקירותיו ותמלולי ההקלטות (ת/15-ת/18), עימות בינו לבין הנאשם 1 ותמלולו (ת/19 + ת/19ב).

מחקרי תקשורת

11. ממחקרי תקשורת עלה כי בין מנוי מס' 052-8339405 ששייך לנאשם 2 קיימות 75 התקשרויות בין התאריכים 20.8.13 ועד 18.9.13 עם הנאשם 1, כאשר לפני המועד המשוער של הארוע ישנה ביניהם התקשרות ב-1.9.13 בשעה 23:27. על פי המנוי שברשות הנאשם 2 הוא מאוכן ב"בנין רשות הדואר" (ת/27).

בין עומר זבלח לנאשם 1 היתה התקשרות אחת ביום 2.9.13 בשעה 15:40, ובין עומר זבלח לנאשם 2 קיימות 13 התקשרויות כאשר האחרונה ביום 1.9.13 בשעה 23:41 ולאחר הסיום המשוער של הארוע ביום 2.9.13 בשעה 02:07 (ת/26).

ממספר המנוי האמור של הנאשם 2 יש גם התקשרות למוחמד אבו אלחלאווה ביום 28.8.13 (ת/27).

מנוי שמספרו 052-289755 ששייך לנאשם 1 מאוכן ביום 1.9.13 בסביבות השעה 23.00 ב"בית זמעה מחסום א זעיים (ר' ת/27).

נאשם 1

12. נאשם 1 מסר בהודעתו במשטרה מיום 17.9.13 כי כחודש קודם לכן עלה עם עומר זבלח לרכב ועומר אמר לו שהוא צריך להביא כסף לדודו ממסעדה כלשהיא. עם עומר היו ברכב עוד שני בחורים אותם אינו מכיר והוא ראה אותם לראשונה. על פי הודעתו הוא המתין להם ברכב עד שחזרו (ת/35).

בעדותו בבית המשפט שוב חזר על הגרסא כי הלך עם עומר על מנת שהאחרון יביא כסף עבור דודו. על פי עדותו ביקש

ממנו עומר לבוא ולשבת ברכב על מנת שלא יקבל דו"ח חניה (187). לעדותו על הסיפור עם השומר נודע לו רק משיבות בית המשפט (189).

נאשם 2

13. נאשם 2 מסר בהודעתו במשטרה כי מעולם לא נסע עם המעורבים בארוע (ת/33) ולעדוּתו ביום הארוע בין השעות 22.00-02.00 היה בעבודה או בבית, ככל הנראה בבית (ת/34).

בעדותו בבית המשפט העלה את הסברה כי אולי עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה הם חברים של אחיו שלעדוּתו שותה הרבה ואף היה מאושפז בשל מחלת נפש (218-219). לעדותו החברים של האח הם שהפלילו אותו במטרה להרחיק אותו מהבית שכן איים עליהם שלא יתקרבו לבית (219-220). הנאשם 2 העיד כי הוא באירוע לא היה (221).

עיקר טענות הצדדים

טענות ב"כ המאשימה

14. לטענת ב"כ המאשימה יש להעדיף את הודעתו של עומר זבלח במשטרה על פני עדותו בבית המשפט. הסברו במשפט כי הפליל את הנאשם 1 במשטרה מאחר ויש לו סכסוך עימו, אינו מבהיר מדוע אינו ממשיך להפליל אותו. מדובר בגירסא כבושה לא קוהרנטית שנסתרת בעצמה כמה וכמה פעמים. טענתו כי הופעל עליו במשטרה לחץ מהחוקרים אינה עולה בקנה אחד עם צפייה בדיסקים של החקירה, עם עדותו של החוקר ועם העובדה שההפללה הראשונה מצידו היא בפני מדובבים עת לא ידע כלל כי מדובר במדובבים.

ב"כ המאשימה היפנה לסתירות מהותיות בין עדותו של עומר זבלח בבית המשפט לבין הודעתו במשטרה וציין כי בשלב מסוים אף בבית המשפט עומר "נשבר" ותיאר כי הנאשם 1 היה עימם ברכב אך לא ידע כלום. לטענת ב"כ המאשימה כבר בעדותו במשטרה ניסה עומר למזער את חלקו של בן דודו (הנאשם 1) וסיפר כי לא עלה עימם לבנין הגם שבשלב אחר אישר כי יתכן ועלה אך הוא לא ראה אותו.

לסיכום טוען ב"כ המאשימה כי יש להעדיף את כלל אמירות העד במשטרה, על פני הגירסא התמוהה, מגוחכת ומבולבלת שמסר בבית המשפט.

15. אשר למפליל השני מוחמד אלחלאווה טוען ב"כ המאשימה כי גם לגבי עד זה יש להעדיף את עדותו במשטרה על פני זו שמסר בבית המשפט ולפיה רק הוא ועומר היו במקום. לטענתו סביר להניח שהיה תאום עדויות בין עד זה לבין עומר שכן גם עד זה נקט בשיטה של "לא זוכר", וסיפק לעיתים תשובות עוד לפני שנשאלו השאלות. גרסתו בבית המשפט כי סיכם עם עומר לשקר במשטרה אינה מתקבלת על הדעת, הרי את עצמם הפלילו, ומדוע להפליל את הנאשמים?

16. לטענת ב"כ המאשימה שני העדים נתנו תשובות לפי האינטרס של השואל, אין סכוי כי יכלו לספר את שסיפרו אלא אם היו במקום וביחד עם הנאשמים, אין קצה חוט לגירסת הסכסוך בין עומר לנאשם 1, ומכל מקום אין כל הסבר בנסיבות מדוע הופלל נאשם 2. אכן יש שוני בין גירסאות עומד זבלח ומוחמד אלחלאווה במשטרה, אך בארוע כזה סביר שיהיה שוני ודווקא אילו היו עדויותיהם זהות היה בכך כדי להדליק נורה אדומה. אמנם יש סתירות אך העיקר הוא כי בשדרת הדברים העדויות דומות. לטענת ב"כ המאשימה העדויות משתלבות, ופרט חסר כאן או שם מושלם בראיות אחרות.

ב"כ המאשימה מפנה גם למחקרי התקשורת שהוגשו בהסכמה ואשר עולות מהן 13 שיחות בין עומר לנאשם 2, כולל שתי שיחות האחת כחצי שעה לפני הארוע והשניה ב-02.07 לאחר הארוע, זאת על אף שהכחישו בעדויותיהם בבית המשפט כל קשר ביניהם.

אשר לגירסאות הנאשמים עצמם טוען ב"כ המאשימה כי עדותו של הנאשם 1 בבית המשפט אינה עולה בקנה אחד עם עדותו במשטרה ככל הנוגע למספר הנוכחים בארוע וככל הנוגע לשעת הארוע, הוא מכחיש כל קשר עם עומר זבלח וכל גירסאותיו הן למעשה מומצאות. אשר לעדותו של הנאשם 2, מדובר בעדות כבושה ומביכה.

17. לטענת ב"כ המאשימה יש להרשיע את שני הנאשמים בעבירות המיוחסות להם מכח ביצוע בצוותא על פי סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לטענתו לאור הראיות למעשה לא היתה כל סטייה מהתכנית העבריינית, זאת גם אם יקבע כי הנאשם 1 נותר ברכב. הנאשם 1 הוא המתכנן, המביא, הקובע מה יהיה, מי יעלה מי לא ואילו הנאשם 2 משתתף באופן פעיל בדירה במכות, בקשירות.

עוד יש להרשיע לטענתו את הנאשם 1 בלבד בעבירה של הדחה לעדות, ולגבי ההתפרצות יש מקום להרשעת שני הנאשמים מאחר והמקום מגודר על פי התמונות והנאשמים עשו גשר ועברו לתוך הבנין.

טענות ב"כ הנאשם 1

18. ב"כ הנאשם 1 טען כי מאחר והמאשימה מבקשת לבסס את ההרשעה על עדויותיהם במשטרה של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה שהם שותפים, נדרשת תוספת ראייתית כפולה של חיזוק ועצם קיום האירוע והפציעה לא יכולים להוות חיזוק כאמור בעניינו של הנאשם 1.

לטענתו לא ברור מדוע יש להעדיף את האמרות של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה במשטרה. לגבי מוחמד אלחלאווה יש פער עצום בין שתי ההודעות שמסר במשטרה ואילו עומר זבלח מזגזג ומשנה גירסאות ובשלב מסוים מעיד את שהחוקרים רצו לשמוע ולא ניתן לבסס על עדותו את הקביעה כי הנאשם 1 עלה למקום.

לטענת ב"כ הנאשם 1 לא ניתן לאמר כי עדויות אלו מחזקות האחת את השניה, ואי אפשר לקבוע עליהן ממצאים מעל לכל ספק סביר כי הנאשם 1 ידע, עלה לדירה והביא את הכפפות, הסלטייפ, הפנסים והרעלות. גם עומר זבלח וגם

מוחמד אלחלאווה שיקרו בבית המשפט, בין עדויותיהם ובתוכן סתירות, ולא ניתן לקבוע ממצאים על סמך עדויותיהם. בפרט כאשר אלחלאווה כלל לא עומת עם הממצאים הסותרים העולים מעדותו של עומר זבלח.

18. מכל מקום מהעדויות של שניהם עולה כי אחד נשאר ברכב מחוץ לבנין והיה המלווה, וכי מדובר בנאשם 1. הגירסא בעדותו של אלחלאווה כי תפקידו היה של מתצפת, "נשתלה" על ידי החוקרים והיא לא מתיישבת עם העדויות האחרות ועם ההגיון.

לטענת ב"כ הנאשם 1 יש לדחות את הטענה כי עומר זבלח ניסה להגן על הנאשם 1 בשל הקירבה המשפחתית ביניהם, ואי אפשר מצד אחד להסתמך על הדברים המפלילים שבעדותו ומצד שני לדחות את הדברים הנוחים לנאשם.

19. לטענת ב"כ הנאשם 1 לא ניתן להרשיע בנסיבות בחבלה בכוונה מחמירה שכן החבורה אמנם הצטיידה בכפפות, סלוטייפ ורעלות על מנת שלא יזוהו, אך לא בכלי תקיפה. עומר זבלח לעדותו איבד את העשתונות והשפיות באותו רגע והשתולל. אין המדובר בדבר מתוכנן וגם אמירת הנאשם 2 שעל פי הודעתו של עומר אמר לו כי יפסיק, מלמדת כי זו לא היתה התכנית. לאף אחד גם לא היתה שליטה בקשר למה שעומר זבלח עשה עם השיש. גם העובדה שהנאשם 1 לא היה בבנין יש לה משמעות לענין היסוד הנפשי של העבירה המיוחסת לו שכן צריכה להיות לו שליטה ביחד עם אחרים על התפתחות העניינים.

טענות ב"כ הנאשם 2

20. ב"כ הנאשם 2 טען כי הנאשם 2 כלל לא היה עם הנאשמים האחרים בליל האירוע. שרבו שמו נעשה כנראה כדי להיטיב עם אחיו המנסה לסלקו מהבית בעקבות אירוסיו. לטענת ב"כ הנאשם 2 חזרת עומר זבלח מהפללתו של הנאשם 2 היא עקבית יותר ובולטת יותר אל מול יחסו לנאשם הנוסף. לטענתו המשקל שיש לייחס לעדויותיהם של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה במשטרה הוא זעום ביותר לא רק בגלל שהם שקרנים, אלא גם ובעיקר כי הם "לא סגורים על עצמם" כשהם מתארים את תפקידו של נאשם 2 בארוע. אכן אי התאמה בפרטים אינה פוגמת במהימנות, אך כאן מדובר בפרטים מהותיים. בעוד שלעדויותו של עומר זבלח הנאשם 2 רק נכח במקום, מוחמד אלחלאווה מדבר על תקיפה אקטיבית על ידי הנאשם 2, תקיפה שאין לה זכר בעדותו של עומר זבלח. בהודעותיו הוא גם מזגזג ככל הנוגע לזהותו של "השייח" בארוע ולתפקידו, ואין המדובר בסתירות קטנות.

ב"כ הנאשם 2 הדגיש את העובדה שלנאשם 2 אין כל קשר לדוד מחמוד זהדה ויש לו אך קשר רופף לנאשם 1 ואין לו כל מניע. אכן מחקרי התקשרות מצביעים על התקשרויות, אך הנאשם 2 נתן הסבר גם בחקירתו במשטרה ומסר שיש אנשים שיש להם גישה לפלאפון שלו, טענה שכלל לא נבדקה.

21. על כן מבקש ב"כ הנאשם 2 לקבוע כי לא הוכח מעל לכל ספק סביר דבר נוכחותו של הנאשם 2 בזירת הארוע. מכל מקום לטענתו האמירות של עומר זבלח במשטרה עליהן מבקשת המאשימה להתבסס באשר לניסיונות של הנאשם 2 להפסיק את האלימות, אינן מאפשרות הרשעה מאחר ואם מקבלים את העדות של עומר זבלח הרי ברור כי מה שעשה לא היה חלק משום תכנון מקורי, אלא הכוונה היתה לגנוב ציוד שווה ערך למה שנלקח מהדוד. אם הנאשם 2

רצה למנוע את החבלה החמורה יש לקבל את המסקנה כי הכוונה לחבול לא היתה חלק מהתכנון המקורי שכן יש נסיון לעצור עוד לפני המכה הראשונה.

אשר לעבירת ההתפרצות טוען ב"כ הנאשם 2 כי אין כל ראיה לכניסה בכח, אלא רק להסגת גבול.

דין והכרעה

22. מרכז הכובד של התשתית הראייתית כנגד הנאשמים טמון בהודעותיהם המשטריות המפלילות של עומר זבלח ושל מוחמד אלחלאווה אשר הודו בינתיים במיוחס להם והורשעו. עדים אלו חזרו בהם מגרסתם המפלילה במהלך עדותם בבית המשפט, ולנוכח הסתירות המהותיות בעניין זה הותרה הגשת אמרותיהם על פי סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

האם יש להעדיף את אמרותיהם במשטרה ככל הנוגע למעורבותם של הנאשמים באירוע על פני עדותם בעניין זה בבית המשפט?

עדויות של עומר זבלח

23. עומר זבלח העיד בבית המשפט כי הגיע לאתר על מנת להכות את השומר כדי למנוע את עדותו בבית המשפט, עדות אשר שמע אודותיה מדודו ועל מועדה מאימו (52). הוא העיד כי הוא עצמו הביא את הכפפות והרעלות, הכה את השומר בשיש והכחיש כל מעורבות של הנאשמים בארוע.

עדויות של עומר זבלח בבית המשפט לא עוררה כל אמון. העד פתח את עדותו בכך ש"לא זוכר שום דבר" ושב וחזר על כך (ר' עמ' 24, ש' 31 - עמ' 25, שורה 3). לעיתים אמר כי נכחו במקום רק שניים - הוא ומוחמד אלחלאווה (עמ' 35, 36, 41 ש'), לעיתים כי הנאשם 1 חיכה באוטו (עמ' 44, 45, 56, 67), ולעיתים עולה מעדותו כי אף הנאשם 2 נכח במקום (עמ' 43, 45).

העד שב ושינה את גירסתו לעיתים בהתאם לזהות השואל, לעיתים במהלך החקירה של אותו שואל משאלה לשאלה (ר' עמ' 44, 45 ככל הנוגע לנוכחות הנאשם 2). הרושם שהתקבל בחקירותיו הנגדיות על ידי הסנגורים היה כי ביקש לרצות את השואלים, הגם שלעיתים לא ידע באיזה אופן (ר' עדותו בעמ' 74-75 בנוגע למעמדו של הנאשם 1 כמתצפת).

עדויות הראשית התאפיינה בקשיי זכרון לא סבירים הגם שלעיתים, כפי שציין ב"כ המאשימה "החליק לו" והוא אישר בטעות חלקים מגירסאותיו במשטרה אך שב ושינה מיד לאחר מכן את עדותו.

24. העד סיפק שני הסברים לגירסת ההפללה במשטרה. הסבר אחד נוגע לסכסוך בינו לבין הנאשם 1 אשר את פרטיו סירב למסור (עמ' 36, 48, 90). הסבר שני נוגע ללחץ שהופעל עליו בחקירה על ידי החוקרים (עמ' 30-31; 55).

מעבר לעובדה שהסברים אלו אינו מתיישבים זה עם זה, אף אחד מהם גם אינו משכנע לגופו, ואינו תואם את יתר הראיות שבתיק.

גרסת הסכסוך עם הנאשם 1 שעלתה לראשונה בדיון, אינה תואמת את הודעתו של הנאשם 1 עצמו בעניין זה (ר' ת/35, עמ' 192). גם גרסת הנאשם 1 עצמו לגבי נסיבות הימצאותו ברכב (ת/35, עמ' 187), אינה עולה בקנה אחד עם גרסת הסכסוך שכאמור את פרטיו נמנע עומר זבלח מלפרט. הסברו כי ביקש להפליל גם את הנאשם 2 מאחר והוא חברו של הנאשם 1 אינו מתקבל על הדעת, ומכל מקום לא ברור מדוע אם כך הם פני הדברים בחר להפסיק ולהפליל אותם בבית המשפט כאשר גם לעדותו הסכסוך טרם נגמר (עמ' 52, ש' 31-32). גרסת הסכסוך גם אינה מספקת לכך שכבר בפני המדובבים, שלא ידע כי הם מדובבים, סיפר עומר זבלח על מעורבים נוספים בארוע, מעבר לשניים (הוא ומוחמד אלחלאווה) עליהם העיד בבית המשפט (ר' תמלול ת/11, 29, 65, 66, 67, 89, 105).

גם גרסת הלחץ שהופעל עליו בחקירה, אינה מתיישבת עם העובדה שאת סיפור המעשה וקיומם של מעורבים נוספים מספר עומר זבלח לראשונה בפני מדובבים. הטענה להפעלת לחץ אינה מתיישבת עם התמלולים, עם עדויותיהם של החוקרים (ר' עדותו של הממונה על החקירה רפ"ק אייזיק סימון בעמ' 135; עדותו של גלעד כהן, בעמ' 142; עדותו של חאלד זן אלדין, בעמ' 55) ואף עומד זבלח עצמו מאשר בעדותו כי לא הופעלה כלפיו כל אלימות (ר' עמ' 62).

25. על יסוד כל האמור, מחקרי התקשורת וגירסאותיהם של הנאשמים כפי שיפורטו בהמשך, מעדיפה אני את אימרותיו של עומר זבלח במשטרה על פני עדותו בבית המשפט ככל הנוגע לנוכחותם ומעורבותם של הנאשמים בארוע.

26. לטענת ב"כ הנאשם 2 חזרתו של עומר זבלח מהפללתו של הנאשם 2 היא עקבית יותר ובולטת יותר אל מול יחסו לנאשם הנוסף. גם אם כך הם פני הדברים, אין בכך כדי לפגום במסקנתי ולפיה יש להעדיף את אמירות העד במשטרה. כעולה מהאמירות במשטרה, חלקו של הנאשם 1 בתכנון הארוע היה מרכזי יותר מזה של הנאשם 2. בנוסף, גירסתו של הנאשם 1 היא כי נכח במקום אך רק ליווה את עומר זבלח וחבריו ואילו גירסתו של הנאשם 2 היא כי כלל לא נכח במקום. יש בכל אלו אולי כדי להסביר את מידת החזרה העולה בעדויות בבית המשפט מההודעות המשטריות.

עדויות של מוחמד אלחלאווה

27. גם עדותו של מוחמד אלחלאווה בבית המשפט לא עוררה כל אמון. בתחילת עדותו, לאחר שהעיד כי רק הוא ועומר זבלח נכחו בארוע וב"כ המאשימה ביקש לרענן את זכרונו ככל הנוגע לדבריו במשטרה, עוד לפני שהושלמה השאלה בחקירתו הראשית ואך נשאל "אתה נחקרת ב-18..". השיב "אני לא זוכר שום דבר, אל תמשיך. זה כבר שנה איך אני זוכר? אפילו אתמול מה שאכלתי אני לא זוכר" (עמ' 92, שורות 15-17). העד גם הכחיש ושב והכחיש בעדותו כי אמר את שאמר במשטרה ככל הנוגע למעורבותם של נוספים בארוע, הגם שעדותו במשטרה תועדה (ר' עמ' 105, 110, 127). כשמסביר לו ב"כ הנאשם 1 בחקירתו הנגדית כי עדותו אינה עוזרת שכן הדברים מתועדים ומצולמים הוא עונה כי סיכם עם עומר שישקרו לרשויות החוק (עמ' 112). אין בעדותו בעניין זה כדי לספק כל הסבר מדוע יפליל במשטרה את הנאשמים 1-2 על אף שלטענתו כלל לא נכחו במקום. העד עשה כל מאמץ כדי להרחיק את הנאשמים מהארוע ולעיתים גם כשלא נשאל על כך השיב "הם לא נכחו" (116). גם לגבי עד זה התקבל הרושם כי תשובותיו

מותאמות לשואל.

על יסוד כל האמור, מחקרי התקשורת וגרסאות הנאשמים עצמם, גם לגבי עד זה מעדיפה אני את אמירותיו במשטרה ככל הנוגע לנוכחות ומעורבות הנאשמים בארוע על פני עדותו בבית המשפט.

28. לטענת ב"כ הנאשם 1 אין מקום להעדיף את עדויותיהם של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה במשטרה שכן בין שתי עדויותיו של מוחמד אלחלאווה יש פער עצום ואילו עומר זבלח "מזגזג" ומשנה גרסאות ומעיד את שהחוקרים רצו לשמוע. טענות אלו נוגעות בעצם למשקל שיש לייחס להודעות המסטריות של שני העדים. טענה זו תידון בהמשך. אשר להעדפת האמירות המסטריות על פני העדות בבית המשפט ככל הנוגע למעורבות הנאשמים בארוע, הטעמים לכך פורטו קודם לכן. הרושם המובהק שעלה מעדויותיהם של שני העדים כמפורט לעיל, היה כי חזרתם מההודעות אותן מסרו במשטרה, ובעיות הזכרון בהן לקו במהלך המשפט, לא היו כנות ונבעו ככל הנראה מטעמים זרים כלשהם.

29. מהי המסכת העובדתית העולה מאמירותיהם במשטרה של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה?

גירסתו במשטרה של עומר זבלח

30. עומר זבלח נחקר 7 פעמים, בוצע עימות בינו לבין הנאשמים, וכן בוצע עימו דו"ח הובלה והצבעה.

בהודעתו הראשונה הכחיש כל קשר לאירוע.

לאחר מכן הוחזר לתא אשר בו שהו עימו שני מדובבים (תמלול החקירה ת/11). בעת שהוא יושב עימם בתא מתחיל עומר לספר אודות המניע למעשה. הוא מספר כי דודו מצד אימו, ממשפחת זהדה (עמ' 83-82) שישב 10 שנים בכלא, חזר לכלא לאחר פחות מחודשיים מעת שחרורו (עמ' 15). הוא מספר כי בגלל השומר הדוד חזר לכלא (עמ' 63, 68). הוא מתאר כיצד הם נכנסו שלושה לבנין (65), רעולי פנים ועם כפפות (89), את הקשירה של השומר (62), כיצד הכניס לו לפה גרביים וסגר עם הסלוטייפ (66) וכיצד שבר את הבלטה על ראשו של השומר (29, 63, 67). חלקיהם הספציפיים של המעורבים האחרים אינו לחלוטין ברור. הוא שב ומתאר מספר פעמים כיצד הבחור שהיה עימו ניסה לעצור אותו ואמר לו "לא לא אל תהרוג אותו" (29, 62, 67, 105). בד בבד הוא מתאר את אחד האחרים כמי שבשלב מסויים אמר לו "תדפוק אותו" ומההמשך עולה כי הכוונה לבלטה (66). הוא מתאר אחד שתופס את הרגליים ואחד שהולך לארגן משהוא (65). הוא גם מתאר כאלו שיושבים באוטו ולכאורה למטרת תצפות (עמ' 89).

31. הודעתו השנייה של עומר מיום 12.9.13 (שעה 09:17) נגבית בלא שנאמר לו כי שהה בתא עם מדובבים. כך עולה הן מהודעתו של גובה ההודעה (חאלד זן אלדין) והן מהודעתו של האחראי על החקירה (ר' עדותו של גלעד כהן בעמ' 142. ר' גם עדותו של רפ"ק אייזיק סימון בעמ' 136).

בהודעתו השנייה מתאר עומר את הרקע לארוע - העדות שעתיד השומר להעיד כנגד הדוד יום למחרת ואת הרצון למנוע

זאת. הוא מתאר באופן קונקרטי את תפקידיהם של המעורבים הנוספים - כיצד מוחמד אלחלאווה תיצפת, הנאשם 2 עזר לו לשים את הסלוטייפ על הפה של השומר, ואילו את הנאשם 1 הוא מתאר כמי שליווה ולא עלה לבנין. על עצמו הוא מעיד כי תחב גרביים לפה של השומר על מנת למנוע את צעקותיו וחבט בראשו פעמיים שלוש עם חתיכת שיש שמצא בסמוך ואשר נשברה כתוצאה מכך (ת/2).

32. בהודעה מאוחרת יותר מאותו היום (ת/3) הוא חוזר ומתאר את המניע לאירוע, כיצד תכנן זאת כבר שבוע וחצי שבועיים קודם לכן, וכיצד אמר ליתר המעורבים לבוא ולעזור לו לתפוס את השומר ולהרביץ לו. הוא חוזר על כך שהנאשם 1 היה בחוץ, והפעם מוסר כי הנאשם 1 נשאר בחוץ "כדי לתצפת". עוד הוא מתאר כי הוא והאחרים לבשו כפפות ומסכות, שוב הוא מתאר כיצד הנאשם 2 שם את הסלוטייפ לשומר, וכיצד הוא עצמו קשר אותו עם כבל חשמל ואחר כך הרביץ לו עם השיש, וגם נתן לו שתי בעיטות לראש. הוא תיאר כי הנאשם 2 הוא זה שאמר לו לפני שנתן את המכה "אל תהרוג אותו אל תהרוג אותו". עוד הוא מוסר בהודעתו כי סיפר לנאשם 1 מה עשו.

33. בדו"ח הובלה והצבעה מאותו היום, 12.9.13 (ת/9), עומר מתאר איך סגר לשומר את הפה עם גרביים וסלוטייפ, מראה שלקח אריח כמו שנמצא במקום, ונתן לו עמו 3 פעמים בראש. אחר כך קפץ עם שתי הרגליים על הראש שלו. את הנאשם 2 הוא מתאר כמי שמחזיק בשומר ושוב הוא מתאר אותו כמי שאומר לו להפסיק עם המכות, שלא ימות. את מוחמד אלחלאווה הוא מתאר כמי שמתצפת תוך שמירת קשר עין עם הנאשם 1 אשר נשאר ברכב. הוא מתאר כיצד עת הגיעו לרכב סיפרו לנאשם 1 מה קרה. הוא מתאר כי המעשה תוכנן קודם וכי כיומיים לפני האירוע הם סגרו מה מהתפקיד של כל אחד: הנאשם 1 ליד האוטו, הנאשם 2 איתו והיה לו סלוטייפ, "**אני הייתי עליו תופס אותו בזמן שקשרתי אותו ומוחמד היה עושה הלון וחזור**" (שורות 180-187).

34. בהודעה מיום 18.9.13 (ת/4) בה נחקר בעיקר לגבי תפקידו של הנאשם 1 הוא שב וחוזר על כך שהנאשם 1 נשאר ברכב, הגם שבשלב מסוים הוא אומר לגבי האפשרות כי עלה לבנין "**אם החברה אומרים שהוא היה אז הוא היה**" אך ממשיך ואומר כי הוא לא ראה אותו בבנין. ולשאלה למה לא עלה לבנין הוא משיב כי "**הוא אמר שלא צריך לעלות**". בהודעה זו הוא גם מוסר כי הנאשם 1 הוא מי שהביא את הכפפות, הרעלות, הסלוטייפ ופנסים וכי לא רצה לספר זאת קודם לכן כדי לא "**לסבך את החברה**". עוד מסר באותה עדות כי "**כל החברה היו יודעים**" מה באו לעשות באתר הבניה.

בעימות שנערך ביום 22.9.13 בין עומר זבלח לנאשם 2, מזהה עומר את הנאשם 2 כמי שהיה איתו באירוע ועלה איתם לבנין. הוא מזהה אותו כמי שהקשר איתו הוא דרך הנאשם 1 (ת/5).

35. בהודעה נוספת מיום 24.9.13 (ת/6) עומר זבלח שוב מתאר כיצד עלה עם הנאשם 2 ומוחמד אלחלאווה לבנין, הגם שמתאר כי לבדו שם לו סלוטייפ, קשר אותו והרביץ לו עם השיש. שוב הוא חוזר על כך כי רצה למנוע מהשומר להעיד נגד הדוד. שוב הוא חוזר על כך שהנאשם 2 אמר לו "חלאס". אשר לחלקו של הנאשם 1 הוא חוזר על כך שהנאשם 1 נשאר למטה. עם זאת, בעדות זו הוא מפרט כי הנאשם 1 הוא זה שתכנן את המעשה, צלצל אליו כשבוע לפני האירוע ואמר כי רוצה ללכת לבנין לקשור את השומר ולהרביץ לו על מנת שלא יגיע לבית המשפט. עומר זבלח אישר בהודעתו זו כי הנאשם 1 ידע כי אכן השומר נקשר.

בעימות שנערך באותו היום, 24.9.13, בין עומר זבלח לנאשם 1 (ת/8), חוזר עומר זבלח על הגירסא ולפיה מי שיזם את הארוע הוא הנאשם 1 אשר התקשר אליו על מנת שילכו להרביץ לשומר. הוא חוזר ומתאר כיצד הנאשם 1 הוא מי שהביא את הכפפות, הרעלות והפנסים. הוא שב וחוזר על כך שהנאשם 1 לא עלה לבנין אך מספר כי איך שירד סיפר לו כל מה שקרה וכי הנאשם 1 הוא מי שנהג עם הרכב בחזרה.

גם בעדות מיום 29.9.13 (ת/7) מעיד עומר זבלח כי הנאשם 1 הוא זה שאמר לו כי השומר צריך להעיד יום למחרת וכי הוא זה שאמר ללכת ולהרביץ לו.

36. התמונה העולה מהודעותיו השונות של עומר זבלח היא כי באירוע השתתפו ארבעה: הוא, מוחמד אלחלאווה והנאשמים. התכלית - למנוע את עדותו של השומר במשפטו של הדוד עולה למעשה כבר בעדותו בפני המדובבים וחוזרת על עצמה במהלך ההודעות שונות. מהודעותיו לא עולה באופן חד-משמעי כי הנאשם 2 שותף לתכלית זו של מניעת העדות אך כלשונו של עומר "כל החברה היו יודעים" מה באו לעשות באתר הבניה. מהודעותיו עולה גם תכנון מוקדם של הארוע.

אשר לחלקיהם של הנאשמים.

צודק ב"כ הנאשם 1 בטענתו כי גירסתו של עומר זבלח במשטרה אינה אחידה ככל הנוגע לחלקו של הנאשם 1 וכי בהודעותיו קיימת התפתחות והרחבה ככל הנוגע לחלקו של הנאשם 1 בארוע. בעוד שבהתחלה הוא מתאר אותו כמי שבא ללוות, בהמשך הוא מתאר אותו כמי שהביא את הרעלות, כפפות, ופנסים, ועוד בהמשך כמי שגם תכנן את כל הארוע. הוא חוזר על דבריו בדבר יוזמתו של הנאשם 1 לאירוע גם בעימות שנערך בינו לבין הנאשם 1. יצוין כי גם עת הוא מתאר את הנאשם 1 מלכתחילה כמי שליווה, הוא מייחס לו למעשה כבר בעדותו בפני המדובבים תפקיד של מתצפת וכבר בשלבים הראשונים הוא מייחס לו כי גם ידע מייד לאחר האירוע עת שאירע.

אשר לחלקו של הנאשם 2 עומר זבלח מתאר אותו באופן עקבי כמי שעלה למעלה, בהודעותיו הראשונות הוא מתאר אותו כמי שעזר עם הסלוטייפ, בהודעה אחת מאוחרת יותר הוא מתאר את עצמו כשם לבד את הסלוטייפ. לנאשם 2 הוא מייחס באופן עקבי את האמירה כי יפסיק את המכות פן יהרוג את השומר.

גירסתו במשטרה של מוחמד אלחלאווה

37. המעורב השני באירוע, מוחמד אלחלאווה נחקר פעמיים.

בחקירתו הראשונה מיום 18.9.13 בשעה 03:07 (ת/15) הוא מתאר כי כשבוע שבועיים קודם לאירוע היה יחד עם עומר זבלח במקום שנקרא מונתזה אל נכיל, שם נכחו גם הנאשמים. באותו מקום שמע את עומר "והשייח" מתלחשים לעניין הדוד שהוא כלוא שהיה עובד כשומר "וגורש בגלל האתיופי הזה" וכי הנאשם 1 אמר שחייבים לקשור אותו (ר' תמלול ת/16א). ביום הארוע הוא מתאר כי לאחר שעומר קיבל טלפון, הוא ועומר אספו עם הרכב את הנאשם 2 מהקצה של

א-טור ולאחר מכן את הנאשם 1 ליד המחסום באלזעיים (תמלול 16/א). כאשר הגיעו לבית בו נמצא השומר, ביקש תחילה הנאשם 1 להישאר ברכב, אך לבסוף עלו ארבעתם לבית (תמלול 16/א).

ככל הנוגע לחלקיהם של הנאשמים בארוע הוא מתאר אמנם את הנאשם 1 כמי שלא נכח כל העת בבנין אלא עלה וירד ושוב עלה וירד במהלך הארוע. עם זאת, הוא מתאר אותו כבעל התפקיד המרכזי בארוע ואשר עומר היה מוכן לעשות כל מה שהוא מבקש ממנו. הוא זה שעל פי הודעתו הלהיב ועודד את עומר זבלח ואת הנאשם 2 וחימם אותם לעלות ולהרביץ (תמלול 16/א), הוא זה שהורה לכולם לכבות את הפלאפונים עם כניסתו למכונית ולקח אותם כדי שהמשטרה לא תדע איפוא הם (תמלול 16/א; תמלול 16ב; הודעה 16), והוא זה שאמר לקשור את השומר ולסגור לו את הפה (16/א). מוחמד אלחלאווה מתאר את עצמו כמי שנתן לנאשם 1 את הפלאפון וחמשת השקלים שמצא במכנסיו של השומר. אשר לחלקו של הנאשם 2 באירוע הוא מתאר אותו כמי שהביא שקית לבנה ובה כפפות פנסים ורעלות (16/א), כמי שסגר לשומר את הפה יחד עם עומר בסלוטייפ וגם גרביים וכמי שתקף את השומר אקטיבית ואף הרביץ לו שתי מכות עם חגורה שהורדה מהמכנסים של השומר (16/א). גם הוא מתאר את עומר זבלח כמי שמכה עם הבלטה את השומר. על פי הודעתו הוא נמלט מהמקום לאחר שתי מכות והוא לא שמע מישהוא אומר לעומר זבלח להפסיק עם המכות (16/א, 16/ג).

38. בהודעה מאוחרת יותר מאותו היום שנגבתה בשעה 07:03 (17/ת) שב מוחמד אלחלאווה ומתאר את הפגישה במונתזה אל נכיל בה נכחו כל הארבעה, כאשר הנאשם 2 שתה קולה והלך ואז הוא עצמו ישב עם עומר זבלח ועם הנאשם 1 והם דיברו על מישהוא שהיה עובד כשומר ועכשיו כלוא והגיע מישהוא לתפוס את מקומו וצריך לקשור אותו. הוא שב וחוזר על כך כי הנאשם 1 הוא מי שאמר שצריך לקשור אותו. שוב הוא מתאר כיצד לקחו את הנאשם 2 מא-טור ולאחר מכן ליד מחסום א-זעים את הנאשם 1. הוא חוזר על כך כי הנאשם 2 הוא מי שהגיע עם שקית אשר בתוכה כפפות, רעלות ופנסים. שוב הוא מתאר כי לאחר ששוחח עם הנאשם 1 יצאו כולם מהרכב ועלו לבנין, כאשר עומר והנאשם 2 הם מי שתקפו את השומר ואילו הנאשם 1 עמד ליד החלון. הוא מתאר את הנאשם 1 גם כמי שהחזיק ברגל של השומר בעת שעומר והנאשם 2 קשרו אותו. גם כאן הוא מתאר את הנאשם 2 כמי שסתם לשומר את הפה עם הגרביים והסלוטייפ, לוקח את החגורה ומצליף בשומר. שוב הוא חוזר על כך כי ראה את עומר זבלח מכה את השומר פעמיים בראשו ולא שמע מישהוא שאמר לו להפסיק או ניסה לעצור אותו. גם בעדות זו הוא מתאר את הנאשם 1 כמי שעודד את עומר זבלח ואת הנאשם 2 במהלך הנסיעה לאתר, כמי שלקח את הפלאפונים, תצפת במקום, ואת עצמו כמי שנתן לו את הפלאפון, הפספורט וחמשת השקלים שמצא במכנסיו של השומר.

39. להשלמת התמונה יצוין כי בעימות שנערך בין הנאשם 1 למוחמד אלחלאווה (19/ת) פונה מוחמד אלחלאווה לנאשם 1 ואומר לו: **"עומר פתח אז גם אני פתחתי, אני לא שקרן וכל מה שאמרתי אמת זה מה שקרה"**. ובהמשך: **"אנחנו פתחנו תפתח גם אתה. הכל מאלוהים"**.

40. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם 1 כי קיים פער עצום בין שתי הודעותיו של מוחמד אלחלאווה במשטרה. משתי הודעותיו של מוחמד אלחלאווה מתקבלת תמונה דומה ככל הנוגע לתכנון הארוע, לנוכחות ארבעת המעורבים בו ואף לחלקיהם הספציפיים.

עם זאת, בהודעתו הראשונה מדבר מוחמד אלחלאווה על "השייח" ועושה שימוש בבטוי זה לכל אורכה של ההודעה, כאשר עם סיומה של ההודעה נותרת אי בהירות בשאלה האם "השייח" הוא הנאשם 1 או הנאשם 2.

כשהוצגה למוחמד אלחלאווה תמונה של הנאשם 1 (תשליל מס' 3335) הוא אומר "זה השייח", אך כשנשאל אם זה השייח אליו התכוון כל החקירה השיב "לא, יש עוד אחד אך מי שהיה קושר ועשה הכל זה היה בחור הרביעי". ולשאלה "אז למי אתה מתכוון בדברך לשייח" השיב "גם הבחור ההוא שייח, גם לו יש זקן, אני לא מכיר אותם ואל (כך במקור - ש.ר.) יודע את השמות שלהם" (ת/15, שורות 313 - 319; ת/16ב, עמ' 18). כשהוצגה לו תמונתו של נאשם 2 השיב "יא עיני עליק, זה השייח". ולשאלה "זה השייח שהתכוונת אליו במהלך החקירה באומרך השייח" השיב "כן בדיוק" (שם, שורות 321-324).

מקריאת ההודעה והתמלול עולה כי מוחמד אלחלאווה עשה שימוש במהלך עדותו בבטוי "השייח" לעיתים לתיאור הנאשם 1 ולעיתים לתיאור הנאשם 2 ובלשונו "גם הבחור ההוא שייח". כך בתחילת הודעתו הוא מתאר את השייח כמי שלקחו אותו מא-זעיים ואת הבחור הרביעי כמי שאספו אותו לפני שאספו את השייח. הוא מתאר את ה"שייח" כמי שהתלחש עם עומר זבלח לעניין הדוד במונתזה על נכיל, הוא מתאר את "השייח" כמי שהביא את השקית עם הכפפות, הרעלות והסלוטיפ, כמי שביקש מהם ללבוש את הכפפות ואת הרעלות "שלא יצא לנו ט.א.", ואת עצמו כמי שמסור "לשייח" את מה שמצא בחיפוש בכליו של השומר. הוא גם מתאר את אחד מהשניים שתקפו אקטיבית את השומר, שם גרביים וסלוטיפ כ"שייח".

בהודעתו המאוחרת יותר מאותו היום, הבהיר מוחמד אלחלאווה מה לעדותו היה חלקו של נאשם 1 באירוע וחלקו של נאשם 2, כך שאי הבהירות שלכאורה היתה קיימת מהשימוש הכפול בבטוי "השייח" למעשה הוסרה.

סתירות בין הודעותיו של עומר זבלח והודעותיו של מוחמד אלחלאווה

41. בין הודעותיו של עומר זבלח והודעותיו של מוחמד אלחלאווה קיימות סתירות, העיקריות שבהן נוגעות לשאלה האם עלה הנאשם 1 למעלה במהלך הארוע ומי מהשניים - הנאשם 1 או הנאשם 2 הביא את השקית ובה הכפפות והרעלות. סתירה נוספת שלטענת ב"כ הנאשם 2 היא מהותית נוגעת למעשיו של הנאשם 2 בעת הארוע.

אינני סבורה כי יש בסתירות אלו כדי לפגום במהימנות ליבת העדויות ככל הנוגע לנקודות הציון העיקריות של הארוע: התכנון המוקדם, עצם התרחשותו - הקשירה וההכאה בשיש, והתפקידים העיקריים שמילאו הנאשמים 1 ו-2 בו. להיפך. דווקא הסתירות בעניין זה מלמדות על היעדר תיאום בגירסאות, וכפי שצוין ב"כ המאשימה בצדק, באירוע כה מורכב אך טבעי הוא כי יתגלו סתירות בין גירסאותיהם של המעורבים.

42. לגופן של סתירות.

בעוד שעומר זבלח העיד לאורך מרבית הודעותיו כי הנאשם 1 לא עלה למעלה ורק בשלב מאוחר אמר באופן רפה כי

"אם החברה אומרים שהוא היה אז הוא היה", לעדותו של מוחמד אלחלאווה, הנאשם 1 עלה למעלה, ירד, שוב עלה ושוב ירד.

ככל הנוגע לבחירה בין שתי הגירסאות יצוין כי למעשה גם מהודעתו של עומר זבלח בפני המדובבים עולה כי היה נוכח בבנין אדם נוסף אליו, למוחמד אלחלאווה ולנאשם 2. עוד יצוין כי עומר זבלח ניסה מלכתחילה לצמצם את חלקו של הנאשם 1, בן דודו, בארוע וכי חשיפת חלקו של הנאשם 1 בארוע נעשתה על ידו באופן הדרגתי. זאת ועוד. כעולה הן מעדותו של עומר זבלח והן מעדותו של מוחמד אלחלאווה הם שתו חצי בקבוק וודקה מסוג סמירנוף לפני שהגיעו למקום ויתכן שבשל כך עומר זבלח גם לא הבחין בנוכחות הנאשם 1 בבנין, מה גם שאף לעדותו של מוחמד אלחלאווה אין המדובר בנוכחות רציפה. לנוכח כל האמור יותר מסתברת בעיני גירסתו של מוחמד אלחלאווה על פני זו של עומר זבלח בעניין זה. עם זאת, לנוכח הסתירות והעובדה שההכרעה בעניין זה נשענת על הודעות משטריות ולא עדויות שנשמעו בבית המשפט, סבורה אני כי קיים ספק שאינה מאפשר קביעה חד משמעית כי אכן עלה הנאשם 1 לבנין.

43. אשר לסתירה ככל הנוגע לשקית עם הכפפות, הרעלות והפנסים. בעוד שעל פי הודעתו של עומר זבלח מי שהביא את השקית הוא הנאשם 1, על פי הודעתו של מוחמד אלחלאווה מי שהביא את השקית הוא הנאשם 2.

אכן טוב היה לו היה מוחמד אלחלאווה נחקר פעם נוספת במשטרה תוך עימות עם גירסתו של עומר זבלח ככל הנוגע לזהותו של מי שהביא את השקית. הדבר לא נעשה כך שזהותו של מביא השקית נותרה לא ברורה ואינה מאפשרת קביעת ממצא בעניין זה. עם זאת, אין בסתירה זו כדי לפגום במהימנות העדויות ככל הנוגע ליתר הרכיבים הנוגעים לחלקיהם של הנאשמים. יתכנו הסברים שונים לפער בגירסאות בעניין זה. מכל מקום, לאור התכנון המוקדם, הביצוע והשימוש שנעשה ברעלות ובכפפות אין חשיבות מהותית לשאלה מי מהשניים הוא שהביא את השקית עם הרעלות והכפפות.

44. אשר לסתירות ככל הנוגע לתפקידו של הנאשם 2 בעת האירוע עצמו. אכן בעוד שעל פי מרבית הודעותיו של עומר זבלח התמצה חלקו של הנאשם 2 בסגירת פיו של השומר בסלוטייפ, בהודעותיו של מוחמד אלחלאווה מיוחסת לנאשם 2 תקיפה אקטיבית יותר של השומר בתחילה ובהמשך אף באמצעות החגורה. אינני סבורה כי מדובר אכן בסתירות מהותיות הפוגמות במהימנות. כפי שעלה לאורך הודעותיו של עומר זבלח וכפי שאמר בהודעתו בפני המדובבים במפורש הוא ביקש "לקחת על עצמו" את עיקר המעשים ולהקטין את חלקיהם של המעורבים האחרים בו (עמ' 75). אף הנאשם 1 ציפה לכך כעולה מפתח הודעתו במשטרה (ר' תחילת הודעתו ת/35). לרקע זאת ניתן להסביר את העובדה שעומר זבלח מייחס לנאשם 1 אך את סגירת הפה של השומר בסלוטייפ, ולעיתים אף נוטל זאת על עצמו, ושב ומדגיש את העובדה כי הנאשם 1 ביקש לעצור אותו ממעשיו. הודעותיו של מוחמד אלחלאווה לא מאופיינות בנסיון דומה, אך גם הוא לכל הפחות מייחס לנאשם 1 את סגירת הפה של השומר בסלוטייפ.

המכנה המשותף לגירסאותיהם של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה

45. אכן הודעותיהם של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה טעונות חיזוק משמעותי שכן חלות עליהן במקביל הוראות סעיפים 54א(א) ו-10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (רע"פ 8319/05 סמיח שלאעטה נ. מדינת

ישראל). עם זאת, אין מניעה כי הודעה אחת תשמש את התוספת הראייתית הנדרשת להודעה האחרת (ר' ע"פ 804/95 גרינברג נ. מדינת ישראל פ"ד מט(3) 201, בעמ' 207).

בענייננו על אף הסתירות בעדויותיהם של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה, גירסאותיהם תואמות זו את זו בשדרה המרכזית של האירועים וככל הנוגע למעורבותם של הנאשמים בהם ומשמשות את החיזוק הנדרש.

על יסוד אמרותיהם של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה ניתן לקבוע כי היה תכנון מוקדם אותו יזמו הנאשם 1 ועומר זבלח, תכנון שתכליתו לקשור את השומר ולהרביץ לו על מנת למנוע את עדותו למחרת היום במשפטו של הדוד המשותף לעומר זבלח ולנאשם 1. הארבעה הגיעו ביחד ברכב, כאשר שלושה מהם - עומר זבלח, מוחמד אלחלאווה והנאשם 2 עלו למבנה כשהם עוטים רעלות וכפפות שהובאו לרכב מבעוד מועד. לאחר שהשומר נקשר, לפיו נתחבו גרביים והוא נאטם בסלוטייפ, היכה עומר זבלח בראשו של השומר עם חתיכת שיש שהיתה במקום מספר פעמים, מכות אשר גרמו לשבירת השיש ולחבלה חמורה לשומר, כעולה מתעוד רפואי שהוגש.

46. אכן לא ניתן לקבוע על סמך הודעותיהם של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה כי הנאשם 1 עלה למבנה. עם זאת, מהודעות שניהם גם יחד עולה כי הנאשם 1 מילא תפקיד מרכזי בארוע לרבות בתכנונו, ועל פי הגרסא הנוחה ביותר עבורו, כעולה מהודעתו של עומר זבלח, הוא נשאר למטה כי ביקש לא לעלות אלא לתצפת. עם זאת, הוא היה שותף לתכנון בדבר קשירתו והכאתו של השומר על מנת למנוע הגעתו לבית המשפט. הגיע עם האחרים למקום ונתן להם תמיכה ועידוד לכל הפחות בעצם נוכחותו במקום. הוא ראה אותם עוטים את הרעלות והכפפות ועולים לבנין. המתין להם ברכב תוך תצפות ושמירת קשר עין לא רציף עם מוחמד אלחלאווה ושמע עם חזרתם על שאירע.

אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם 1 כי גרסת התצפות "נשתלה" בהודעותיו של עומר זבלח על ידי החוקרים. כאמור, עומר זבלח ניסה מלכתחילה למזער את חלקם של האחרים, גם של בן דודו באירוע. עם זאת, כבר בהודעתו בפני המדובבים הוא מתאר תפקיד של תצפות של מי שנשאר ברכב.

47. בעוד שמגירסאותיהם של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה עולה כי לנאשם 1 היה תפקיד מרכזי ביוזמה ובעידוד לפעולה שבוצעה, מהודעותיהם עולה כי הנאשם 2 עלה לבנין ונטל חלק בתקיפה עצמה, לכל הפחות בסגירת פיו של השומר בסלוטייפ ובנוכחותו במקום.

על פי אמרותיו של עומר זבלח ביקש ממנו הנאשם 2 לפחות בשלב מסוים להפסיק את המשך התקיפה. הודעותיו של מוחמד אלחלאווה אינן תומכות בכך. מאחר ועומר זבלח מספר על כך לראשונה למדובבים, ושב וחוזר על כך לאורך כל הודעותיו, מעדיפה אני את הודעתו בעניין זה על פני זו של מוחמד אלחלאווה. יצוין כי הסבר אפשרי לפער הוא כי הנאשם 1 כך ביקש מעומר זבלח לאחר שהאחרון כבר היכה פעמיים את השומר, שלב שבו מוחמד אלחלאווה על פי הודעותיו כבר נמלט מהחדר.

48. לממצאים העולים מהודעותיהם של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה קיים חיזוק נוסף במחקרי תקשורת שנערכו בין כל ארבעת המעורבים ובגירסאותיהם של הנאשמים עצמם.

נאשם 1

49. הודעתו של הנאשם 1 במשטרה מתחילה בכך שהוא עונה לשאלה אם הבין את החשדות נגדו ב"כ אבל אם **הבחור העיקרי אומר שאני לא קשור**" (ת/35), תשובה מעוררת חשד כשלעצמה. בהודעתו הוא מוסר כי הוא גר בשלושה מקומות כולל זעים. על פי הודעתו כחודש קודם לכן עלה עם עומר זבלח לרכב והיו איתו עוד שני בחורים שהוא לא מכיר אותם. לגירסתו עלה בבאב אל עמוד בסביבות השעה 20.30, 20.40, "סתם במקרה" ועומר אמר לו שהוא צריך להביא כסף לדוד שלו מחמוד מאיזה מסעדה. כשהגיעו למקום בסביבות השעה 20.45, 20.50 הם ירדו מהרכב והוא נשאר. זה לקח להם 10 דקות רבע שעה ולכן הוא התקשר אל עומר אך לא נענה.

בעדותו בבית המשפט העיד תחילה כי ברכב היה רק עומר זבלח ואחד נוסף אשר אותו הוא אינו מכיר ואשר עומר לקח אותו משער שכם (187-188). בהמשך העיד כי אינו זוכר כמה אנשים היו ברכב (190). לעדותו עומר ביקש ממנו כי יבוא וישב ברכב על מנת שלא יקבל דו"ח חניה. הוא שב וחוזר על כך כי עלה לרכב במקרה, לעדותו בסביבות השעה 19.00-19.30 ושולל את האפשרות כי השעה היתה 12.00 בלילה מאחר והוא לא מאחר לבית בגלל שהוא נשוי. בעדותו מסר כי הוא גר בא-טור ויש לו בית גם בעיר העתיקה וכשעומת עם העובדה שבמשטרה מסר כי יש לו בית באזעים השיב שיש לו שם משפחה שהיה הולך לשם הרבה לפני שהתחתן, אך בתקופה הרלוונטית לא היה שם, ולא ביקר שם. עוד העיד כי הקשר שלו עם עומר זבלח שהוא בן דודו אינו חזק וכי כלל לא היה לו את הטלפון שלו ולכן גם לא צלצל אליו בניגוד למה שמסר במשטרה. לעדותו על הסיפור עם השומר נודע לו רק משיבות בית המשפט. הנאשם 1 הביע בעדותו תמיהה מדוע עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה בחרו להפליל אותו על אף שלא קיים כל סכסוך בינו לבין עומר ועל אף שאת מוחמד כלל אינו מכיר. אשר לנאשם 2 העיד כי עבד עימו יחד במסגד אלאקצא כ-5 שנים קודם לכן (193).

50. ממחקרי תקשורת עולה כי מנוי שמספרו 052-289755 ששייך לנאשם 1 מאוכן ביום הארוע, 1.9.13, בסביבות השעה 23.00 ב"בית זמורה מחסום א זעיים" (ר' ת/27). נתון זה תואם את עדותו של מוחמד אלחלאווה על כך שהוא ועומר זבלח אספו את הנאשם 1 באזעיים בליל הארוע. נתון זה אינו עולה בקנה אחד עם עדותו של הנאשם 1 עצמו בבית המשפט ולפיה כלל לא היה במקום בעת הרלוונטית ובוודאי לא נסע עם עומר זבלח ברכבו בשעות כאלו שכן אינו מאחר לחזור לביתו עקב נישואיו.

בשעה 23:27 של ליל הארוע קיימת התקשורת, שאין לה כל הסבר, בין המנוי השייך לנאשם 1 וזה השייך לנאשם 2.

נאשם 2

51. נאשם 2 מוסר בהודעתו הראשונה במשטרה (ת/33) כי הוא מכיר רק את הנאשם 1, שכן התפלל איתו כמה פעמים באל אקצה, אך אינו חבר שלו. לעדותו כלל אינו מכיר לא את עומר זבלח ולא את מוחמד אלחלאווה.

בהודעתו השניה (ת/34) כשנשאל הנאשם 2 איפוא היה ביום האירוע בין השעות 22.00 ל-02.00, הוא עונה תחילה שאו בעבודה או בבית, לאחר מכן משיב כי בבית ומכחיש שהיה בירושלים בזמן הזה. הנאשם 2 גם מכחיש בעדותו כל התקשרות עם עומר זבלח או עם מוחמד אלחלאווה.

בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם 2 גירסא תמוהה ולפיה יתכן כי חברים של אחיו, שהינו שתיין וסובל מבעיות נפשיות, קשורים לעומר זבלח ולמוחמד אלחלאווה וביקשו להפליל אותו על מנת להרחיק אותו מהבית. הוא שב ומכחיש כל היכרות עם עומר ומוחמד או התקשרות עימם וגם מכחיש קשר עם הנאשם 1 אותו הוא מכיר ממסגד אלאקצא.

52. עדותו של הנאשם 2 בדבר אחיו הבעייתי עולה לראשונה בבית המשפט ואין לה זכר בעדותו במשטרה. עדותו ולפיה אינו מכיר את עומר זבלח ואת מוחמד אלחלאווה אינה עולה בקנה אחד עם העובדה שממחקרי תקשורת עולה כי בין עומר זבלח לנאשם 2 קיימות 13 התקשרויות כאשר האחרונה בהן ביום הארוע, 1.9.13, בשעה 23:41 ולאחר הסיום המשוער של הארוע ביום 2.9.13 בשעה 02:07 (ת/26). ממספר המנוי האמור של הנאשם 2 יש גם התקשרות למוחמד אלחלאווה ביום 28.8.13 (ת/27).

גירסתו של הנאשם 2 ככל הנוגע לקשר הרופף עם הנאשם 1 אינה תואמת את העולה ממחקרי התקשורת ולפיהם בין מנוי מס' 052-8339405 ששייך לנאשם 2 קיימות 75 התקשרויות עם הנאשם 1 בין התאריכים 20.8.13 ועד 18.9.13, כאשר לפני המועד המשוער של הארוע ישנה ביניהם התקשרות ב-1.9.13 בשעה 23:27. כשמעמיתים את הנאשם 2 עם נתוני ההתקשרות האמורים הוא משיב כי אינו מבין מה הבעיה.

המנוי שברשות הנאשם 2 מאוכן בשעה 23:27 ב"בנין רשות הדואר" (ת/27). זאת, כאשר לגירסתו בשעה זו היה בבית. כשמעמיתים אותו עם נתון זה הוא אומר "או.קי. אז מה".

להשלמת התמונה יצוין כי בין עומר זבלח לנאשם 1 היתה התקשרות אחת ביום 2.9.13 בשעה 15:40.

53. צפיפות ההתקשרויות בין המעורבים בסמוך לאירוע מחזקת את גרסתם המפלילה של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה. בשעת לילה מאוחרת בסמוך לארוע (23:27) קיימת התקשרות בין שני הנאשמים. בשעה 23:41 קיימת התקשרות בין עומר זבלח לנאשם 2, והתקשרות נוספת בשעה 02:07. למחרת הארוע קיימת התקשרות בשעה 15:40 בין עומר זבלח לנאשם 1 ימים ספורים קודם לכן קיימת התקשרות בין הנאשם 2 למוחמד אלחלאווה. להתקשרויות האמורות אין כל הסבר.

54. גירסאותיהם של הנאשמים עצמם אינן מתקבלות על הדעת.

לא זו של הנאשם 1 כי התבקש על ידי עומר ללוות אותו לצורך גביית כסף, ולשמור כי לא יקבל דו"ח. גירסא שאינה תואמת את הקשר הרופף ביניהם לטענתו, ואת העובדה שנכחותו לא נדרשה גם על פי גירסא זו לאור הימצאותם של

אנשים נוספים ברכב.

לא זו של הנאשם 2 כי כלל לא נכח במקום ואינו מכיר כלל את עומר זבלח ואת מוחמד אלחלאווה על אף הנתונים העולים ממחקרי התקשורת.

טענתו של ב"כ הנאשם 2 כי לא נבדקה גירסתו של הנאשם 2 במשטרה ולפיה יש אנשים נוספים להם גישה לטלפון שלו, אין בה ממש. הנאשם 2 העיד כי בעת הרלוונטית היה בביתו וכשנשאל איפה הפלאפון בלילה השיב כי הוא שם אותו בטעינה בבית, בחדר בו הוא ישן (ת/34, 51-52; 99-100). עוד מסר כי הוא ישן לבד בחדר, ולעיתים על הגג וכי באותו הלילה אינו זוכר איפה ישן (97-102). העד לא מסר אותה עת על סכסוך עם מי מאחיו, על כך שעשויה היתה להיות להם עקב כך סיבה לעשות שימוש בפלאפון שלו, ולא הציע כל הסבר אפשרי לתוצאות שעלו ממחקרי התקשורת בכל הנוגע להתקשרויות שנעשו מהפלאפון שלו. לנוכח האמור דין טענתו של ב"כ הנאשם 2 לעניין זה להידחות.

חבלה בכוונה מחמירה

55. האם יש מקום לאור העובדות כפי שנקבעו להרשעתם של הנאשמים בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977?

לטענת ב"כ הנאשם 1 אין לכך מקום שכן השימוש בשיש כפי שנעשה על ידי עומר זבלח היה בגדר "אירוע מפתיע" שאינו חלק מהתכנית העבריינית והיווה פעולה עצמאית מובהקת מצידו. תמיכה לכך מצויה בדברי הנאשם 2 שקרא לעומר זבלח להפסיק כעולה מהודעותיו של האחרון. מאחר והנאשם 1 כלל לא נכח במקום בעת התקיפה באמצעות השיש, לא ניתן ללמוד מהתנהגותו על הסכמה ספונטאנית להתנהגותו של עומר זבלח ואין מקום להרשיעו בעבירה לפי סעיף 329(א)(1) הדורשת כוונה מיוחדת. זאת, גם אם יקבע כי תצפת וכי היה שותף לכוונה כללית מראש ליתן מכות למתלונן. מוסיף וטוען ב"כ הנאשם 1 כי מכלול הנסיבות - העובדה שהחבורה לא הצטיידה בכל כלי תוקפני, כי הכלים בהם הצטיידו מלמדים יותר על כוונת קשירה, כי התנהגותו של עומר זבלח מלמדת על אובדן שליטה, אמירתו של הנאשם 2 לעומר כי יפסיק, העובדה כי הנאשם 1 לא נכח במהלך התקיפה והעובדה שניתן היה להסתפק בקשירת המתלונן לאור קיומו של המשפט למחרת, מקימים לפחות ספק סביר באשר ליסוד הנפשי הנדרש לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

גם לטענת ב"כ הנאשם 2, לאור גירסתו של עומר זבלח ולפיה ניסה הנאשם 2 להפסיק את האלימות, אין מקום להרשעתו של הנאשם 2 בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה שכן מה שעשה עומר זבלח לא היה חלק מהתכנון המקורי.

56. הוראת סעיף 329(א) לחוק העונשין קובעת כי:

"העושה אחת מאלה בכוונה להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, או להתנגד למעצר או לעיכוב כדין, שלו או של זולתו, או למנוע מעצר או עיכוב כאמור, דינו - מאסר עשרים שנים:

(1) פוצע אדם או גורם לו חבלה חמורה, שלא כדין;

"חבלה חמורה" מוגדרת בסעיף 34כ"ד לחוק כ"חבלה העולה כדי חבלה מסוכנת, או פוגעת או עלולה לפגוע קשות או לתמיד בבריאות הנחבל או בנוחותו, או המגיעה כדי מום קבע או כדי פגיעת קבע או פגיעה קשה באחד האיברים, הקרומים או החושים החיצוניים או הפנימיים;"

אכן הנאשמים לא הצטיידו בכל כלי תקיפה. עם זאת הגיעו עם סלוטייפ כשבכוונתם לקשור את השומר ולהכות אותו. האפשרות ולפיה ביקשו להסתפק בקשירת השומר אינה עולה מהמסכת העובדתית כפי שנקבעה וגם איננה מתקבלת על הדעת לאור העובדה שלא היה בכך כדי למנוע את עדותו של השומר למחרת בשים לב לכך שמדובר באתר בנייה אליו מגיעים פועלים בשעות הבוקר כפי שאכן אירע. מאחר והתכלית היתה למנוע את עדותו של השומר למחרת באמצעות מכות, סבורה אני כי הוכחה במידה מספקת כוונה לגרום לחבלה חמורה שעניינה פגיעה ה"עלולה לפגוע קשות...בבריאות הנחבל או בנוחותו". פגיעה שתמנע את אפשרות מתן העדות על ידו.

בנסיבות, אין לאמר כי התנהגותו של עומר זבלח חרגה מהתכנית העבריינית, גם אם איבד שליטה. הנאשם 2 נכח במקום כחלק מהתכנית המשותפת לפגוע בשומר, סגר את פיו של השומר בסלוטייפ והעובדה שלא הוא עצמו חבט בשומר אין בה כדי להעלות או להוריד. כעולה מהוראת סעיף 29(ב) לחוק העונשין: "המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר". אכן הנאשם 2 אמר לעומר על פי עדותו להפסיק כי פחד שיהרוג את השומר, בכך לא רצה, ואולם אין בכך כדי לגרוע מכוונה, שהוכחה במידה מספקת, לגרום לשומר לחבלה חמורה.

אשר לנאשם 1 שלא נכח במבנה בעת המכות. הנאשם 1 היה אף הוא שותף מלא לתכנית, שכאמור לא היתה חריגה ממנה, בתכנון לפגוע בשומר כדי למנוע את עדותו, בהגעה למקום, בנוכחותו המעודדת במקום ובתצפות. מאחר ולא היתה כל חריגה מהתכנית יש לראות אף אותו כמבצע בצוותא של המעשה שנעשה.

57. מסקנתי היא איפוא כי יש מקום להרשעתם של שני הנאשמים בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א) לחוק העונשין.

58. אשר לעבירה של ניסיון להדחה בעדות בנסיבות מחמירות המיוחסת לנאשם 1 בלבד, על פי סיכומי ב"כ המאשימה (עמ' 258). לנוכח העובדה שתקיפתו של השומר בנוכחות לפחות שני אנשים שחברו יחדיו (ר' סעיף 249א(4)) יועדה למנוע את עדותו במשפטו של הדוד, וכי הנאשם 1 הוא שתכנן והיה שותף למעשים, יש מקום להרשעתו של הנאשם 1 גם בעבירה זו. מדובר בניסיון בלבד שכן השומר שהוכה לא היה השומר שעתידי היה להעיד במשפטו של הדוד כך שהמיוחס לנאשם 1 בעניין זה הוא בגדר ניסיון בלתי צליח אשר דינו כנסיון (ר' סעיף 26 לחוק העונשין).

59. אשר לעבירת ההתפרצות לבנין שאינו מקום מגורים או תפילה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין. סבורה אני כי יש לזכות את הנאשמים מעבירה זו.

סעיף 407(ב) לחוק העונשין קובע כי:

"המתפרץ לבנין כאמור בסעיף קטן (א) ומבצע בו גניבה או פשע, או מתפרץ מתוכו לאחר שביצע בו גניבה או פשע, דינו

עמוד 20

- מאסר שבע שנים".

סעיף 405 (ג) לחוק מגדיר "מתפרץ" כ"פורץ ונכנס או פורץ ויוצא" והוראת סעיף 405(א) מגדירה פורץ כמי ש"שובר חלק חיצוני או פנימי של בנין, או פותח - במפתח, במשיכה, בדחיפה, בהרמה או בכל דרך אחרת - דלת, חלון, תריס או כל דבר שנועד לסגור או לכסות פתח בבנין או פתח הנותן מעבר מחלק לחלק בבנין".

אין כל תשתית ראייתית בענייננו לביצוע פעולה מהפעולות המצויינות בסעיף 405(א). כל שעולה מהודעותיהם של עומר זבלח ומוחמד אלחלאווה הוא כי קפצו מעל גדר או חומה שהפרידה בין חצר השכנים לבין הבנין בו היה מצוי השומר (ר' ת/9; ת/15, תמלולת/16א). לא די בכך כדי לראותם כ"פורצים" ועל כן כ"מתפרצים" ויש איפוא לזכותם מעבירת ההתפרצות לפי סעיף 407(ב).

סוף דבר

60. אני מרשיעה את הנאשמים בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

את הנאשם 1 אני מרשיעה בנוסף בעבירה של ניסיון להדחה בעדות בנסיבות מחמירות לפי סעיף 246(ב) בצירוף סעיף 249א(4) ובצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

את הנאשם 2 אני מזכה מעבירה של ניסיון להדחה בעדות בנסיבות מחמירות לפי סעיף 246(ב) בצירוף סעיף 249א(4) ובצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

אני מזכה את שני הנאשמים מעבירת התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים או תפילה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ה, 12 אפריל 2015, במעמד הנוכחים